

Sygn. akt: I C 235/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Joanna Kisiel
Protokolant:	sekretarka Ewelina Frydrych

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2019 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) S.A.
w W. na rzecz powoda T. K. kwotę 15.500,00 zł
(piętnaście tysięcy pięćset złotych 00/100).

II.

Zasądza od pozwanego (...) S.A.
w W. na rzecz powoda T. K. kwotę 4.892,00 zł (cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III.

Zasądza od pozwanego (...) S.A.
w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego
w A.) kwotę 904,23 zł (dziewięćset cztery złote 23/100) tytułem brakujących kosztów opinii biegłych sądowych.

Sygn. akt I C 235/16

UZASADNIENIE

Powód T. K. wystąpił przeciwko (...) S.A. w W. z pozwem o zapłatę kwoty 15.500 zł. Domagał się również zasądzenia pod pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego, wg norm przepisanych.

Ze stanowiska powoda wynikało, iż w dniu 05.08.2014 r. w L. doszło do zdarzenia drogowego, w skutek którego doznał poważnych obrażeń ciała, ze skutkiem po dzień dzisiejszy. Z miejsca zdarzenia powód został przewieziony karetką pogotowia do szpitala w

A., gdzie wykonano badania i opatrzono go oraz zaszyto dziurę w nodze. Powodowi doskwierał bardzo silny ból, wskutek czego przez tydzień nie wstawał z łóżka. Przyjmował leki przeciwbólowe. Skarżył się także na ból odcinka lędźwiowego kręgosłupa i ręki, która spuchła, a jej objętość zwiększyła się trzykrotnie. W tym okresie powód wymagał pomocy osób trzecich. Powód uczęszczał również dwukrotnie na 2-tygodniowe turnusy rehabilitacyjne. Odpowiedzialność za skutki zdarzenia przyjął pozwany, bowiem w dacie wypadku sprawca korzystał z ubezpieczenia OC zawartego z pozwanym, stąd w toku likwidacji szkody pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1.500 zł. Zdaniem powoda, wypłacona przez pozwanego kwota z tytułu zadośćuczynienia jest znacząco zaniżona i pozostaje zupełnie nieadekwatna do krzywdy przez niego doznanej.

Pozwany (...) S.A. w W., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości kosztów ustawowych, bowiem pozwany przyjął co do zasady odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki przedmiotowego zdarzenia oraz przyznał i wypłacił powodowi kwotę 1.500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. W ocenie strony pozwanej, nie ma podstaw do wypłaty na rzecz powoda dodatkowej kwoty 15.500 zł tytułem zadośćuczynienia, bowiem brak jest dowodów, że powód doznał obrażeń ciała i rozstroju zdrowia oraz wymagał leczenia. Doznane obrażenia i związane z nimi dolegliwości nie miały aż tak poważnego charakteru, jak podnosi powód. Zostały one skompensowane przez pozwaną przyznaną kwotą w postępowaniu przedsądowym, w pełni adekwatną do rozmiaru cierpień fizycznych i psychicznych powoda. Z tego też względu żądanie pozwu w ocenie pozwanego zasługuje na oddalenie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 05.08.2014 r. powód T. K. jechał skuterem ulicą z pierwszeństwem przejazdu w miejscowości L.. Samochód wyjeżdżający z ulicy podporządkowanej nie ustąpił powodowi pierwszeństwa przejazdu i uderzył w skuter, którym poruszał się powód.

Na skutek powyższego zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia kręgosłupa lędźwiowego, lewego śródstopia, otarcia naskórka na prawym łokciu, stłuczenia lewego nadgarstka i rany lewego uda. Wykonane badanie rtg nie ujawniało zmian pourazowych. Ranę uda zszyto, a na lewe przedramię i nadgarstek założono szynę gipsową, którą powód nosił przez okres 2 tyg. Po 10 dniach zdjęto szwy z lewego uda. Powód dwukrotnie korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych (dowód: dokumentacja medyczna k. 8-18)

Wobec faktu, iż sprawca przedmiotowego zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową OC zawartą z pozwanym, (...) S.A. w W. przyznało i wypłaciło w postępowaniu likwidacyjnym powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1.500,00 zł (okoliczność bezsporna k. 19-20).

Na okoliczności z pozwu, w szczególności ustalenia przebiegu wypadku, rozmiaru krzywd i cierpienia doznanych przez powoda, utraty zdrowia, stosowanego leczenia i rehabilitacji, sytuacji życiowej, osobistej, zdrowotnej i rodzinnej powoda, przebiegu zdarzenia i winy sprawcy, za którego pozwany ponosi odpowiedzialność cywilną, Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków E. K. (1), E. K. (2), H. A., K. K., M. Ł., T. H. (dowód: zeznania świadków k. 66v-68 akt).

Powyżsi świadkowie zeznali, iż w sierpniu 2014 r. powód jadąc skuterem uległ wypadkowi. Z miejsca zdarzenia został przewieziony karetką do szpitala w A.. Wskutek zdarzenia doznał urazu kręgosłupa, ran na łokciu i nodze. Na zwolnieniu lekarskim przebywał do końca sierpnia 2014 r. Wymagał pomocy osób trzecich przy wykonywaniu czynności życia codziennego oraz pracy na gospodarstwie. Powód uskarżał się również na ból ręki. Przyjmował leki i maści przeciwbólowe. Korzystał również dwukrotnie z rehabilitacji. Po ranach pozostały blizny, szczególnie na nodze i łokciu. Obecnie powód uskarża się na ból kręgosłupa i przyjmuje leki przeciwbólowe. Powrócił do poprzednio wykonywanej pracy.

Sąd uznał zeznania powyższych świadków za wiarygodne, jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D., dopuszczonej przez Sąd w toku postępowania sądowego, wynika, iż u powoda rozpoznano powierzchowne obrażenia tułowia i punktową bliznę pourazową uda lewego. Obrażenia te po krótkotrwałym leczeniu ambulatoryjnym zostały wyleczone bez pozostawienia odległych następstw i upośledzenia funkcji (dowód: opinia k. 78).

W opinii uzupełniającej w/w odniósł się do pytań postawionych przez stronę powodową (dowód: opinii uzupełniająca k. 127).

Z protokołu oględziny lekarskich sporządzonego przez biegłego sądowego z zakresu (...) wynika, iż powód w wyniku przedmiotowego zdarzenia doznał urazu kręgosłupa lędźwiowego, prawego stawu łokciowego, lewego nadgarstka, zranienia lewego uda i urazu lewego śródstopia. Następstwem doznanych obrażeń jest uszczerbek na zdrowiu w wysokości 6%. Rokowanie na przyszłość, co do całkowitego wyleczenia powoda wydaje się pomyślne w zakresie urazów łokcia prawego, lewego nadgarstka i lewej stopy. Obecność określonych dysfunkcji kręgosłupa lędźwiowego po 3 latach od urazu, może wskazywać na istnienie innych niż dostępne w badaniu rentgenowskim zmian pourazowych, które mogą wymagać dalszej diagnostyki (...) (dowód: opinia k. 176-179).

W dwóch opiniach uzupełniających w/w biegły ustosunkował się do zarzutów stawianych przez stronę pozwaną oraz podtrzymał wnioski płynące z opinii podstawowej (dowód opinii uzupełniającej k. 245-246, 274).

Biegła sądowa z zakresu rehabilitacji S. M. w wydanej przez siebie opinii rozpoznała u powoda stan po stłuczenia odcinka L/S kręgosłupa, zespół bólowy odcinka L/S kręgosłupa oraz stan po urazie nadgarstka, łokcia i stopy lewej. Powód w wyniku doznanego wypadku nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu. Dolegliwości, które zgłasza powód nie mają związku z wypadkiem. Obecnie dolegliwości te mogą wynikać z faktu, iż powód pracuje jako kierowca i zdarza się, że przebywa długo w pozycji siedzącej (dowód: opinia k. 227-230).

W ocenie Sądu, przedmiotowe opinie biegłych sądowych G. K. i S. M. są wyczerpujące, spójne i zupełne, sporządzone zostały przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę, uwzględniające materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie, stąd też Sąd obdarzył je walorem wiarygodności i podzielił wnioski w nich zawarte.

W przedmiotowej sprawie, Sąd w trybie art. 299 § 1 kpc w zw. z art. 302 kpc dopuścił dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony, na okoliczność rozmiaru krzywdy, jakiej powód doznał na skutek wypadku z dnia 05.08.2014 r.

Z zeznań powoda wynikało, iż w sierpniu 2014 r. jadąc drogą z pierwszeństwem, samochód jadący z drogi podporządkowanej nie zatrzymał się na znaku stop i powód go uderzył w bok, jadąc skuterem. Powód wezwał karetkę pogotowia, która zawiozła go do szpitala, gdzie wykonano powodowi prześwietlenie kręgosłupa i prawej ręki, zszyto nogę. Lekarz przepisał powodowi leki i maści przeciwbólowe. Następnie powód wrócił do domu. Przez 2-3 tygodnie wszystko go bolało, chodził rzadko, dużo leżał, bo bardzo bolał go kręgosłup i ręka. W tym okresie przebywał na zwolnieniu lekarskim. Powód wymagał pomocy osób trzecich przy pracy na gospodarstwie oraz pomocy żony przy czynnościach życia codziennego. Następnie powód wrócił do pracy, lecz przez jakiś czas nie wykonywał cięższych prac i jeździł, jako pasażer. Powód wciąż odczuwał ból, więc zażywał leki przeciwbólowe. Obecnie powód również odczuwa ból, szczególnie gdy pracuje. Przed zdarzeniem nie miał żadnych problemów z kręgosłupem. Teraz powód nie jeździ już skuterem (dowód: zeznania k. 303v-304v).

Sąd obdarzył zeznania powoda walorem wiarygodności jako spójne, logiczne i korespondujące ze sobą, jak również z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu,

że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powód wskutek zdarzenia z dnia 05.08.2014 r. doznał urazu kręgosłupa lędźwiowego, prawego stawu łokciowego, lewego nadgarstka, zranienia lewego uda i urazu lewego śródstopia. Następstwem doznanych obrażeń jest uszczerbek na zdrowiu w wysokości 6% pod względem ortopedycznym. Brak jest racjonalnych podstaw, aby kwestionować ustalenia biegłego sądowego z zakresu (...) dokonane w niniejszej sprawie, zważywszy na fachową i specjalistyczną wiedzę, którą legitymuje się biegły. Podkreślić jednak należy, iż ustalony procentowy uszczerbek na zdrowiu powoda nie był jedynie wykładnią do przyznania zadośćuczynienia powodowi, bowiem przedmiotowy wypadek wpłynął również negatywnie na funkcjonowanie rodziny powoda. Samo cierpienie powoda, jak i obarczanie obowiązkami rodzinnymi ponad miarę żony powoda, będącej de facto jeszcze w połogu, skutkowało rozejściem się szwów porodowych, co bezspornie wynika z zeznań świadka E. K. (1) (vide k. 66v-67 akt). Faktycznie powód przez okres kilku miesięcy nie funkcjonował tak jak przed przedmiotowym zdarzeniem. Negatywne skutki wypadku odczuwał najbardziej w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, bowiem wymagał pomocy osób trzecich przy pracach rolnych, a także niemożności uczestniczenia w życiu rodziny i opieki nad noworodkiem. Zatem bezspornie przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż zaistniała krzywda jest znaczna, biorąc również pod uwagę wiek powoda, który w chwili zdarzenia miał 33 lata i jako osoba sprawna fizycznie, prowadząca własne gospodarstwo rolne, po przedmiotowym zdarzeniu wymagał pomocy osób trzecich przy wykonywaniu prac na gospodarstwie. Tym niemniej skutek przedmiotowego zdarzenia, niewątpliwie samodzielne życie zawodowe zostało w znacznym stopniu ograniczone, bowiem na skutek odczuć bólowych, w połączeniu z codzienną wykonywaną pracą kierowcy, stanowi odczuwalną dolegliwość dnia codziennego.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia, Sąd uznał jako usprawiedliwione, zważywszy na odniesione obrażenia ciała, uniemożliwiające czasowo normalną egzystencję, doznane cierpienia fizyczne, niemożność uczestniczenia w życiu rodziny oraz ustalony przez biegłego uszczerbek na zdrowiu w wysokości 6 %. Żądana przez stronę powodową kwota z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 15.500,00 zł ponad dotychczas przyznane przez pozwanego zadośćuczynienie (łącznie 17.000,00 zł), będzie adekwatna do odniesionej przez niego krzywdy i zrekompensuje cierpienia z jakimi się zmagał. Przy ustaleniu wysokości zasądzonej kwoty, Sąd miał na względzie kwotę dotychczas wypłaconą przez pozwanego w toku postępowania przedsądowego w wysokości 1.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Podkreślić raz jeszcze należy, że zadaniem Sądu kwota 17.000,00 zł za doznaną przez powoda krzywdę, przy jednoczesnej konstatacji, iż powód przed wypadkiem nie odczuwał żadnych dolegliwości bólowych kręgosłupa, korzystał w pełni z życia rodzinnego, przemieszczał się skuterem, samodzielnie wykonywał wszystkie prace na gospodarstwie, a wskutek przedmiotowego zdarzenia pozostała na nodze powoda szpecąca blizna, która również może wywoływać pewnego rodzaju krępację, nie jest kwota wygórowaną a wręcz stosowną do doznanej przez powoda krzywdy. Tym bardziej, że strona powodowa określiła swoje roszczenie nie żądając odsetek od wskazanej kwoty, co również przemawia za tym, iż przyznana kwota zadośćuczynienia jest kwotą odpowiednią.

Marginalnie wskazać również należy, iż strona pozwana w toku niniejszego postępowania powoływała się na wyroki sądów (...) odnośnie przyznawanych kwot zadośćuczynienia, jednakże zwrócić uwagę należy na daty tych orzeczeń, bowiem z upływem około 10-letniego okresu od daty wyrokowania do chwili obecnej, z pewnością zmieniły się koszty utrzymania oraz realia przyznawanych zadośćuczynień za doznaną krzywdę.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda T. K. kwotę 15.500,00 zł.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.). W przedmiotowej sprawie, roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości, tym samym zgodnie z opisaną powyżej zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 kpc), to na pozwanym, jako na stronie przegrywającej, spoczął obowiązek poniesienia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W punkcie III wyroku postanowiono w oparciu o przepis art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 785) w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc, obciążając brakującymi kosztami opinii biegłych sądowych w całości stronę pozwaną.